

Sahaben Bilal ibn Rabah

Innehåll

- Bilal ibn Rabahs härstamning
- Bilal ibn Rabahs uppväxt
- Beskrivning av Bilal ibn Rabah
- Berättelsen om Bilals islam
- Tortyren av Bilal ibn Rabah
- Bilal ibn Rabahs personlighet
- Bilal ibn Rabahs hijra
- Bilal ibn Rabah – Profetens böneutropare
- Bilal ibn Rabahs ställning i islam
- Bilal ibn Rabah efter Profetens död
- Bilal ibn Rabahs död

Vår mästare Bilal ibn Rabah – må Allah vara nöjd med honom – Profetens böneutropare och en av de tidigt troende. Han är en förebild för den muslim som har stark tro, därför är han en av de ädla följeslagarna som har en stor ställning i islam och i muslimernas hjärtan. Hans berättelse är fylld av inspiration, tillit till Allah och visshet, som planterar tro i både stora och små hjärtan.

Bilal ibn Rabahs härstamning

Hans namn: Bilal ibn Rabah al-Qurashi al-Taymi. Hans kunya: Abu ‘Abd al-Karim, och det sägs Abu ‘Abd al-Rahman. Hans far: Rabah. Hans mor: Hon hette "Hamama" och hon var slavinna hos Banu Jumah. Hans syskon: Khalid, Ghafira eller ‘Aqra. Hans hustru: Det sägs att han gifte sig med "Hind al-Khulaniyya" eller "Hala bint ‘Awf". Hans barn: Ibn Ishaq nämner att han inte lämnade några barn efter sig.

Bilal ibn Rabahs uppväxt

Vår mästare Bilal – må Allah vara nöjd med honom – var av abessinisk härkomst. Han föddes år 42 före hijra. Det sägs att han föddes i Mekka, och det sägs att han föddes i al-Sarat i Levanten. Han växte upp som en svag slav som arbetade hos Umayya ibn Khalaf från Banu Jumah, och han var förtryckt likt de andra slavarna.

Beskrivning av Bilal ibn Rabah

Den ädle följeslagaren Bilal ibn Rabah – må Allah vara nöjd med honom – var mycket mörk i huden. Han var också mycket smal och lång, och hans rygg lutade framåt. Historikerna beskrev honom också som kraftigt hårig och med tunna polisonger.

Berättelsen om Bilals islam

Vår mästare Bilal var en av de tidigt troende och den första av slavarna som blev muslim. En dag, medan Profeten – ﷺ – tillsammans med Abu Bakr al-Siddiq dyrkade Allah i grottan, såg Bilal att han vallade får som tillhörde hans herre ‘Abd Allah ibn Jud’an. Profeten kallade på honom och bad honom ge dem mjölk. Bilal svarade: "Jag har bara ett enda får." Profeten sade åt honom att hämta fåret. Profeten – ﷺ – började mjölka fåret, och han drack tills han var mätt, och Abu Bakr drack tills han var mätt, och Bilal drack tills han var mätt, och fåret var i bättre skick än det varit tidigare. Där kallade Profeten Bilal till islam, och han blev muslim – må Allah vara nöjd med honom.

Vår mästare Bilal fortsatte att gå till grottan i tre dagar och lära sig islam av Profeten. När Abu Jahl såg att ‘Abd Allah ibn Jud’an får växte, berättade han för honom att Bilal tog dem till betesmarken hos Ibn Abi Kabsha. Då förbjöd Ibn Jud’an Bilal att gå dit.

Tortyren av Bilal ibn Rabah

En dag gick den ädle följeslagaren Bilal ibn Rabah in i Ka'ba och såg ingen där, så han spottade på Qurayshs avgudar och sade: "Må den som dyrkar er vara förlorad och misslyckad." Detta nådde Mekkas folk, och Bilal sökte skydd hos sin herre 'Abd Allah ibn Jud'an, men han gav honom till Abu Jahl och Umayya ibn Khalaf och överlämnade honom som ett offer till dem.

Umayya ibn Khalaf tog på sig att tortera Bilal. Han brukade ta honom mitt på dagen till Mekkas öken och den brännande sanden, binda honom och lägga honom på rygg, och sedan lägga en enorm sten på hans bröst. Umayya brukade säga: "Han ska fortsätta så tills han dör eller förnekar Muhammad." Men vår mästare Bilal stod fast och upprepade: "Min Herre är Allah. En, En."

Abu Jahl torterade också Bilal och varierade sina metoder, och brände honom med Mekkas outhärdliga sol. Varje gång han befallde honom att förneka Muhammad, visade Bilal ännu större ståndaktighet i islam. Quraysh fortsatte så med Bilal: de sade till honom "Din herre är al-Lat och al-Ozza", och han svarade dem: "En, En."

När Abu Bakr al-Siddiq såg tortyren som vår mästare Bilal utsattes för, köpte han honom för 40 silvermynt, och det sägs för 7 silvermynt, och sedan frigav han honom.

Bilal ibn Rabahs personlighet

'Abd Allah ibn Mas'ud sade: "De första som öppet visade sin islam var sju: Allahs Sändebud - ﷺ - Abu Bakr, 'Ammar och hans mor Sumayya, Bilal, Suhayb och al-Miqdad. Allahs Sändebud skyddades av sin farbror. Abu Bakr skyddades av sitt folk. De andra greps, kläddes i järnplåtar och brändes i solen tills de nådde sin yttersta gräns, och de gav dem vad de ville. Varje man av dem kom till sitt folk med läderkar fyllda med vatten, och de kastade dem i dem och pressade dem, utom Bilal. När kvällen kom, kom Abu Jahl och började förolämpa Sumayya och tala oanständigt. Sedan stack han henne och dödade henne - hon var den första martyr som dödades i islam - utom Bilal, för hans själ var lätt för honom i Allahs väg tills de tröttnade på honom. De lade ett rep runt hans hals och befallde sina pojkar att dra honom mellan Mekkas två berg, och Bilal sade: 'En, En.'"

Bilal ibn Rabahs hijra

Den ädle följeslagaren Bilal ibn Rabah – må Allah vara nöjd med honom – utvandrade till Medina. Där skapade Allahs Sändebud broderskap mellan honom och Obayda ibn al-Harith, och det sägs mellan honom och Abu Obayda ibn al-Jarrah. När böneutropet föreskrevs gjorde Profeten honom till böneutropare. Han deltog också i alla slag under Profetens livstid.

Bilal ibn Rabah – Profetens böneutropare

Den ädle följeslagaren Bilal ibn Rabah var den första personen som gjorde adhan i islam. Han var Allahs Sändebuds böneutropare – ﷺ – både när han var närvarande och på resa. Vid erövringen av Mekka år 8 hijra lät Profeten honom göra adhan ovanpå Ka'ba.

Bilal ibn Rabahs ställning i islam

Den ädle följeslagaren Bilal ibn Rabah – må Allah vara nöjd med honom – hade en upphöjd ställning i islam och hos Profeten Muhammad – ﷺ. Det berättas att Profeten sade till Bilal:

”Berätta för mig om den handling du hoppas mest på i islam, för jag hörde ljudet av dina sandaler framför mig i paradiset i natt.”

Bilal sade: ”Jag har inte gjort någon handling som jag hoppas mer på än att jag aldrig gjorde en fullständig rening, dag eller natt, utan att jag bad det som Allah skrev för mig att be.”

Sa'd ibn Abi Waqqas berättade: ”Vi var med Allahs Sändebud, sex personer, och avgudadyrkarna sade: 'Driv bort dessa från dig så att de inte vågar sig på oss.' Jag var en av dem, och Ibn Mas'ud och Bilal och en man från Hudhayl och två andra. Då uppenbarade Allah: '**Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll och söker Hans ansikte...**'”

Bilal ibn Rabah efter Profetens död

Efter Profetens död vägrade vår mästare Bilal att göra adhan för någon, utom en enda gång. När han nådde orden ”Jag vittnar att Muhammad är

Allahs Sändebud” brast han i gråt och kunde inte fullfölja adhanen.

Det sägs att han bad Abu Bakr om tillåtelse att gå ut i jihad, men Abu Bakr vägrade och sade: ”Jag ber dig vid Allah, Bilal, och för min skull och min rätt, jag har blivit gammal och svag och min död är nära.” Så Bilal stannade hos Abu Bakr tills Allah tog hans själ.

Under Omars tid bad Bilal återigen om tillåtelse att gå ut i jihad. Omar vägrade, men Bilal insisterade, så han gav honom tillåtelse att resa till Levanten.

Bilal ibn Rabahs död

Det råder oenighet om året då vår mästare Bilal ibn Rabah – må Allah vara nöjd med honom – dog, liksom om platsen där han dog. Det sägs att han dog i Damaskus år 20 hijra och begravdes vid Bab al-Saghira. Det sägs att han dog år 17 eller 18 hijra i pesten i ‘Amwas. Och det sägs att han dog i Aleppo. Bilal dog vid 70 års ålder, och det sägs i sextioårsåldern.

Det sägs att när Bilal kände att hans död närmade sig sade han: ”I morgon möter vi de älskade – Muhammad och hans följe.” När hans hustru hörde detta sade hon: ”O ve oss!” Han svarade: ”O vilken glädje!”

Källor

- Ibn Hajar al-‘Asqalani: *al-Isabah fi Tamyiz al-Sahabah*
- al-Dhahabi: *Siyar A‘lam al-Nubala’*
- Ibn Sa‘d: *al-Tabaqat al-Kubra*
- Ibn al-Athir: *Usd al-Ghabah fi Ma‘rifat al-Sahabah*